

Et videbāt eā senes quodidie ingredi-
entem ⁊ deambulātem: ⁊ exarscent in
cōcupiscenciā eius. Et euerterūt solum
suū: et declinauerūt oculos suos ut nō
viderent reliū: neq; recorderent iudicio-
rum istorū. Erant ergo ambo vulne-
rati amore eius: nec indicauerūt sibi
vicissim dolorem suū. Erubescēbant enī
indicare sibi cōcupiscenciā suā: volētes
concubere cū ea. Et obseruabāt quoti-
die sollicitius videre eā. Dixitq; alter
ad alterū: ramus domū quia hora
prādiū est. Et egressi recesserūt a se. Cū
q; reuertissent reuerūt in unū: ⁊ saluta-
res ab invicē causam cōfessi sunt con-
cupiscenciā suā. Et tūc in commune sta-
uerūt tempus: quando eā possent in-
venire solā. Factū est autē cū obserua-
rent diē aptum: ingressa est aliquādo
sicut heri et nudius tertius cū duabus
solis puellis: voluitq; lauari in pome-
rio. Et tūc quippe erat. Et non erat ibi
quisq; pter duos senes absconditos:
et cōtemplantes eam. Dixit ergo puel-
lis. Afferte michi oleū ⁊ linigmenta: et
ostia pomerij claudite ut lauet. Et fece-
runt sicut pcepit: clausērūq; ostia
pomerij: et egressę sunt per posticā ut
afferrent que iusserat. Rescēbantq; se-
nes intus esse absconditos. Cum autē
essent egressę puellę surrexerunt duo se-
nes: ⁊ accurrerūt ad eā et dixerūt. Ecce
ostia pomerij clausa sunt: ⁊ nemo nos
videt: ⁊ in cōcupiscenciā tuā sumus. Quā-
obrem afferte nobis: et cōmiserere no-
biscū. Quod si nolueris: dicem⁹ coram
te testimoniū qd fuerit tecū inuentis: et
ob hāc causam miseris puellas a te.
Ingenuit susanna et ait. Angustie
michi sunt undiq; Si enī hoc egero
mors michi est: si autē nō egero nō effu-
giā man⁹ vestras. Sed melius est

michi absq; opere incidere in manus
hominū: quā peccare in cōspectu dñi.
Et redamavit voce magna susanna:
redamaverūt autē et senes adūsus eā.
Et currenē unus ad ostia pomerij et
aperuit. Cū ergo audissent clamorem
famuli domus in pomerio: irruerunt
per posticā ut viderent quidnā esset.
Postq; autē senes locuti sūt erubuerūt
seni vehementer: quia nūq; didus fue-
rat sermo huiusmodi de susanna. Et
facta est dies trāstina. Cūq; venisset
pplūs ad virū eius ioachim: reuerunt
⁊ duo presbiteri pleni iniqua cogitati-
one adūsus susannā ut interficerent
eam. Et dixerunt coram ppo. Mittere
ad susannā filiam helchie uxorem io-
achim. Et statim miserūt. Et venit cū
parentib; ⁊ filiis ⁊ universis cognat⁹
suis. Porro susanna erat delicata ni-
mis et pulchra specie. Et iniqui illi ius-
serunt ut discoperirentur: erat enī con-
perta: ut vel sic satiarent decore eius.
Stabant igit⁹ sui: ⁊ omnes qui noverāt
eam. Cōsurgentes autē duo presbiteri
in medio ppli: posuerūt manus suas
sup caput eius. Que stans suspexit ad
reliū. Erat enī cor eius fiduciam habēs
in dño. Et dixerūt presbiteri. Cū deam-
bularem⁹ in pomerio soli: ingressa
est hec cū duabus puellis: et clausit o-
stia pomerij ⁊ dimisit a se puellas. Ve-
nitq; ad eā adolescens qui erat absco-
ditus: ⁊ concubuit cū ea. Porro nos
cū essem⁹ in angulo pomerij vidētes
iniquitatem cūcurrimus ad eos: et vi-
dimus eos pariter cōmiseri. Et illum
quidē nō quivim⁹ comprehendere quia
fornix nobis erat: et apertū ostio exi-
uit. Hanc autē cū apprehendissent in-
terrogavimus quidnā esset adolescēs:
et noluit indicare nobis. Huius rei

testes sumus. Credidit eis multitudo
quasi semibus ⁊ iudiciis ppli: et con-
damnauerunt eam ad mortem. Reda-
mavit autē voce magna susanna et
dixit. Deus ecce qui absconditor es
cogitor: q nōli omnia anteq; hanc:
cū sis quoniā falsum testimoniū tu-
lerunt contra me: ⁊ ecce mortis cū nichil
horū fecerim que isti maliciose cōpo-
suerunt adūsus me. Exaudivit autē
dñs vocē eius. Cūq; duceret ad mor-
tem: suscitavit dñs spiritū sanctū pue-
ri iunioris cui⁹ nomē daniel: et redā-
mavit voce magna. Mūdus ego sū
a sanguine hui⁹. Et cōversus omnis
pplūs ad eum dixit. Quis est iste kno-
quē in locut⁹ es? Qui cū staret in me-
dio ppli ait. Sic fati filij isrl nō iudi-
cantes neq; qd verū est cognoscentes
condemnastis filiā isrl. Reuertimini
ad iudiciū: quia falsum testimoniū
locuti sunt adversus eā. Reversus est
ergo pplūs cū festinatione. Et dixerūt
senes. Veni et sede in medio nostrū
et indica nobis: quia tibi deus dedit
honore⁹ senectutis. Et dixit ad eos da-
niel. Separare illos ab invicē pcul:
et diiudicare eos. Cū ergo dñs illi esset
alter ab altero: vocavit unū de eis: et
dixit ad eū. Invenire dicē malorū:
nūc veniūt peccata tua que operaba-
ris prius: iudicās iudicia iniusta: in-
nocentes opprimes et dimittens noxi-
os dicte dñs: innoce⁹ et iustum
nō interficies. Nunc ergo si vidisti eā:
dic sub qua arbore videris eos collo-
quētes sibi. Qui ait. Sub cing. Dixit
autē daniel. Bede mentis es in caput
tūū. Ecce enī angelus dei accepta sen-
tētia ab eo scinder te mediū. Et amoto
eo iussit venire aliū: et dixit ei. Semen
chanaan ⁊ nō iuda species decipit te: et

cōcupiscenciā subvertit cor tuū. Sic fa-
ciebans filiis isrl: et ille timentes lo-
quebātur vobis: sed nō filia iuda su-
stinuit iniquitatem vestrā. Nūc ergo dic
michi sub qua arbore cōprehenderis
eos loquentes sibi. Qui ait. Sub pri-
mo. Dixit autē ei daniel. Bede mentis
es ⁊ tu i caput tuū. Manet enī angel⁹
dei gladiū habens ut secet te mediū: et
inficiat vos. Redamavit itaq; omnis
ctus voce magna: et benedixerūt deū
qui saluat sperātes in se. Et cōsurrege-
runt adversus duos presbiteros. Cō-
vicerat enī eos daniel rē ore suo: falsū
dixisse testimoniū. Succurritq; eis hinc
male egerāt adversus proximā: ut fa-
cerent scdm legem moysi: ⁊ interfecerūt
eos. Et saluat⁹ est sanguis innocētiū
in die illa. Helchias autē ⁊ uxor ei⁹ lau-
daverūt deū pro filia sua susanna ⁊
ioachim marito ei⁹ ⁊ cognatis omni-
bus: qā nō est inuenta i ea res turpis.
Daniel autē fact⁹ est magn⁹ i cōspectu
pplī a die illa et princeps. Et rē obia-
ges apposuit⁹ est ad pres suos: et susce-
pit opus pates regnum eius. **III**
Erat autē daniel cōiung⁹ regis: et
honoratus sup omēs amicos
eius. Erat quoq; ydoli apud babilo-
nios nomine bel: ⁊ impendebātur in
eo p dies singlos simile arabe duo-
decim: ⁊ oves quadraginta: viniq; am-
phore sex. Rex q; colebat eū: et ibat per
singulos dies adorare eū porto dani-
el adorabat deum suū. Dixitq; ei rex.
Quare nō adoras bel? Qui respōdēs
ait ei. Quia nō colo ydola manufacta
sed vivētem dē: qui creavit reliū et terrā
et habet potestātē omīs carnis. Et di-
xit rex ad eū. Non videtur tibi esse bel
vivēs de⁹? An nō vides quāta come-
dat et bibit quotidie? Et ait daniel